د حضرت يُونس نبی کِتاب ـ ماخذ انبياء

پېژندګلو

د حضرت يُونس د کِتاب بنيادی پيغام دا دے چې د خُدائ پاک پيغام د ټولې دُنيا دپاره دے، نۀ صرف د هغه خلقو دپاره چې زمونږ په شان وی يا زمونږ خوښ وی. خو خُدائ پاک هر يو قوم ته په يوه سترګه ګوری. خُدائ پاک د هر چا نه حقيقی توبه غواړی. خُدائ پاک د خلقو د نېکو اعمالو فکر نۀ کوی په ځۀ چې انسانان خوشحالېږی بلکې هغه زمونږ د زړونو او احساساتو په حقله فکرمند دے. کله چې خُدائ پاک حضرت يُونس نينوه ته لېږلو چې خلقو ته د عدالت د ورځې خبردارے ورکړی، نو هغۀ بغاوت وکړو او په نتيجه کښې هغه يو غټ کب ثابت تېر کړو بيا يې توبه وکړه او د دې هر ځۀ نه پس يې د خُدائ پاک مرضی پوره کړه. کله چې د نينوه خلقو توبه وکړه نو د حضرت يُونس د بغاوت وجه څرګنده شوه. هغه په دې خبره پرېشانه وو چې هسې نه چې خُدائ پاک به د نينوه خلق معاف کړی، او چې کله خُدائ پاک هغوئ معاف کړل نو حضرت يُونس په دې باندې نارضا شو. د حفظ کولو دپاره ۳:۸ آيت ”هر يو په راستئ سره د زړۀ له کومې خُدائ پاک ته دُعا وکړی، او هر يو د خپلې بدعملئ نه واوړی او ظلم زياتے پرېږدی.“

د حضرت يُونس د مالِک خُدائ نه تښتېدل

١ ۱ د مالِک خُدائ کلام د امِتی په زوئ يُونس نازل شو، ۲ ”سمدستی د نينوه
لوئ ښار ته لاړ شه او د هغې خلاف زما د فيصلې اعلان وکړه، ځکه چې ما ليدلی دی
چې د دغه ښار خلق څومره بدعمله دی.“ ۳ خو يُونس د مالِک خُدائ نه وتښتېدو او
ترسيس ته روان شو. هغه يافا ښار ته ورسېدو، هلته هغۀ وکتل چې يو سمندری جهاز

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ترسيس ته تلو والا دے. هغهٔ کرايه ورکړه او سمندرى جهاز ته وختو او ترسيس ته روان
شو چې د مالِک خُدائ نه وتښتى. ۴ خو مالِک خُدائ په سمندر يو لوئ طوفان
راوستو، او طوفان دومره تېز وو چې د جهاز د ماتېدو خطره وه. ۵ د سمندرى جهاز
ماڼکيان ډېر يرې واخستل او هر يو خپل خُدائ ته چغې وهلې. او هغوئ د جهاز د وزن
سپکولو دپاره سامان سمندر ته وغورزولو. خو يُونس ښکته کوز شوے وو، هلته هغه په
خوب خوب اودهٔ پروت وو. ۶ د جهاز مشر هغهٔ له ورغلو او ورته يې ووئيل چې، ”تهٔ
څنګه اودهٔ يې؟ پاڅه او خپل خُدائ ته سوال وکړه. کېدے شى چې هغه زمونږ خيال
وساتى، او مونږ تباهئ نه بچ شُو.“ ۷ د جهاز ماڼکيانو يو بل ته ووئيل چې، ”راځئ چې
پچه واچوو چې پته ولګى چې څوک د دې افت ذمه وار دے.“ نو هغوئ پچه واچوله او
پچه د يُونس د نوم راووتله. ۸ نو هغوئ ورته ووئيل چې، ”مونږ ته ووايه چې څوک د
دې ذمه وار دے چې مونږ ټولو ته يې دا مصيبت جوړ کړو؟ تهٔ څهٔ کار کوې؟ تهٔ د چرته
نه راغلے يې؟ تهٔ د کوم مُلک يې؟ تهٔ د کوم قوم يې؟“ ۹ هغهٔ جواب ورکړو، ”زهٔ
عبرانے يم او زهٔ د مالِک خُدائ عبادت کوم، د آسمانى خُدائ پاک، چا چې زمکه او
سمندر پېدا کړى دى.“ ۱۰ يُونس هغوئ ته دا هم وفرمائيل چې، ”زهٔ د مالِک خُدائ د
حضور نه تښتم.“ دې هر څهٔ اورېدو سره مسافر سخت وېرېدل او ورته يې ووئيل، ”دا تا
څهٔ کړى دى؟“ ۱۱ د سمندر چپې لا نورې هم زياتېدې نو هغوئ هغهٔ نه تپوس وکړو،
”مونږ تا سره څهٔ وکړُو چې مونږ دپاره دا سمندر په آرام شى؟“ ۱۲ ”ما اوچت کړئ او
سمندر ته مې وغورزوئ،“ يُونس ورته جواب ورکړو، ”نو طوفان به قلار شى. ما ته پته
ده چې دا زما غلطى ده چې په تاسو دا لوئ طوفان راغلو.“ ۱۳ باوجود د دې، هغه
سړو چپو وهلو سره د سمندر غاړې ته د تلو ډېر کوشش وکړو. خو هغوئ ونهٔ رسېدل،
ځکه چې سمندر کښې طوفان د مخکښې نه نور هم خطرناک شو. ۱۴ نو هغوئ د يُونس
مالِک خُدائ ته چغې کړې، ”اے مالِکه خُدايه، مونږ د دې سړى د ژوند د ختمولو په
وجه مړهٔ نهٔ کړې. مونږ د يو بې‌ګناه سړى په مرګ باندې راونهٔ نيسې، ځکه چې اے
مالِکه خُدايه، تهٔ هغه څهٔ کوې څهٔ چې ستا رضا وى.“ ۱۵ نو بيا هغوئ يُونس اوچت

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړو او سمندر ته يې وغورزولو، او طوفان سمدستی قلار شو. ١٦ په دې کار هغه خلق
د مالِک خُدائ نه ډېر ويرېدل او هغوئ يوه قربانی پېش کړه او منښتې يې ومنلې. ١٧
خو مالِک خُدائ يو غټ کب راولېږلو چې يُونس تېر کړی، او يُونس درې ورځې او درې
شپې د کب په ګېډه کښې وو.

د حضرت يُونس دُعا

٢ ١ د کب په ګېډه کښې يُونس مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته دُعا وکړه. ٢
هغۀ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ته ما په خپل تکليف کښې آواز وکړو، او هغۀ ما له جواب
راکړو. ما د عالمِ ارواح نه د مدد دپاره آواز وکړو، او تا زما فرياد ته غوږ ونيولو. ٣ تا
زۀ لاندې ډوبو اوبو کښې د سمندر مينځ ته وغورزولم، او د سمندر زورَورو چپو زۀ
راګېر کړم، او هغه ټولې زورَورې چپې چې تا رالېږلې وې په ما تېرې شوې. ٤ ما
ووئيل، زۀ ستا د حضور نه شړلے شوے يم، خو زۀ به بيا هم ستا مقدس کور ته ګورمه.
٥ اوبو زۀ مرۍ پورې راګېر کړم، سمندر زۀ ډُوب کړم، او د سمندر واښۀ زما د سر
نه راتاؤ شُو. ٦ زۀ لاندې د غرونو بېخ پورې ډوب شوم، لاندې زمکې زۀ د هميشه دپاره
بنديوان کړم. خو تا زما ژوند د کندې نه راوويستو، اے زما مالِکه خُدايه. ٧ کله چې
زما ساه وتله، نو اے مالِکه خُدايه ما ته تۀ ياد وې، او زما دُعا ستا مقدس کور کښې تا
ته درورسيده. ٨ هغه خوک چې د بېکاره بُتانو عبادت کوی، هغوئ د مالِک خُدائ
ټولو رحمونو ته شا کوی. ٩ خو زۀ به د شُکر ګزارۍ آواز سره تا ته قربانی وکړم. او
څۀ منښته چې ما منلې ده هغه به زۀ پوره کوم. مالِک خُدائ خلاصونکے دے.“ ١٠ او
مالِک خُدائ کب ته حُکم وکړو، او کب يُونس په اوچه زمکه بهر وغورزولو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یُونس نینوه ته تلل

٣ ١ بیا په دوېم ځل د مالِک خُدائ کلام په یُونس نازل شو، ٢ ”د نینوه لوئ ښار
ته لاړ شه او هغوئ ته هغه پېغام واوروه کوم به چې زهٔ تا له درکوم.“ ٣ یُونس د مالِک
خُدائ حُکم ومنلو او نینوه ته لاړو. نو د نینوه ښار دومره لوئ وو چې د دې نه پېدل
تېرېدو درې ورځې پکار وې. ٤ په اوله ورځ چې یُونس په ښار کښې روان وو،
هغهٔ اِعلان وکړو چې، ”تیک څلوېښت ورځې پس به نینوه تباه شی.“ ٥ د نینوه خلقو د
خُدائ پاک په پېغام یقین وکړو. هغوئ د روژې اعلان وکړو او ټولو لویو او واړو د ټاټ
جامې واچولې چې خپل غم څرګند کړی. ٦ کله چې د نینوه بادشاه ته د یُونس پېغام
ورسېدو، نو هغه د خپل تخت نه کوز شو، خپله شاهی چُوغه یې وویستله، د ټاټ جامې
یې واغوستلې او په خاورو کښې کښېناستو. ٧ بیا هغهٔ د نینوه خلقو ته یو فرمان
جاری کړو چې، ”د بادشاه او د هغهٔ د وزیرانو حُکم دے چې، هیڅا ته د خوراک څښاک
اجازت نشته. غوا مېښه او ګډې چېلۍ سره سره ټول ځناور هم په دې کښې شامل دی.
مهٔ یې خوراک ته پرېږدئ او مهٔ اوبهٔ ورکوئ. ٨ خو پرېږدئ چې ټول خلق او ځناور د
ټاټ جامې واغوندی. او هر یو په راستۍ سره د زړهٔ له کومې خُدائ پاک ته دُعا وکړی،
او هر یو د خپلې بدعملۍ نه واوړی او ظلم زیاتے پرېږدی. ٩ څهٔ پته لګی؟ کېدے شی
چې خُدائ پاک خپله فیصله بدله کړی او خپل سخت غضب ختم کړی، او مونږ د تباه
کېدو نه بچ شُو.“ ١٠ کله چې خُدائ پاک ولیدل چې هغوئ څهٔ وکړل او څنګه هغوئ د
خپلو بدو عملونو نه واوړېدل، نو هغه ورحمېدو او په هغوئ یې هغه تباهی رانهٔ وستله
کومه چې هغهٔ وئیلې وه.

د حضرت یُونس غصه

٤ ١ خو یُونس په دې ډېر خفه وو او هغه سخت غصه شو. ٢ هغهٔ مالِک خُدائ ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دُعا وکړه، ”اے مالِکه خُدایه، ولې هم دا زما خیال نۀ وو چې تۀ به داسې کوی کله چې
زۀ لا په خپل کور کښې وم؟ نو په هم دې وجه زۀ دومره زر ترسیس ته وتښتېدم. ما ته پته
وه چې تۀ رحمان او رحیم خُدائ یې، تۀ په غصه کښې صبر کوونکے او د مینې نه ډک
یې، داسې مالِک خُدائ یې چې په افت رالېږلو کښې خپله فېصله بدلوی. ۳ نو اوس،
اے مالِکه خُدایه، ما مړ کړه، ځکه چې د دې ژوند نه به مرګ ښۀ وی.“ ۴ مالِک
خُدائ ورته وفرمائیل، ”آیا تا ته د غصه کېدو څۀ حق شته؟“ ۵ یُونس بهر ووتلو او د
ښار د نمرخاتۀ طرف ته په یو ځائ کښې کښېناستو. هغۀ هلته د ځان دپاره دالان جوړ
کړو، او د هغې د سورې لاندې کښېناستو او اِنتظار یې کولو چې دې ښار سره به څۀ
چل کېږی. ۶ بیا مالِک خُدائ د یو بوټی بندوبست وکړو او دا یې د یُونس دپاسه لوئ
کړو چې د هغۀ په سر باندې سورے جوړ کړی او د هغۀ غصه سړه کړی، او یُونس د
دې په لیدو ډېر خوشحاله شو. ۷ خو بل سحر وختی خُدائ پاک یو چینجے راولېږو،
چې هغه بوټے یې وخوړو او هغه بوټے مړاوے شو. ۸ کله چې نمر راوختلو، نو
خُدائ پاک د مشرق د طرف نه توده هوا راولېږله، او د یُونس په سر نمر دومره تېز
لګېدو چې هغه ګرمئ ووهلو. هغۀ مرګ وغوښتو، او وې فرمائیل چې، ”د دې ژوند نه به
زما دپاره مرګ ښۀ وی.“ ۹ خو خُدائ پاک یُونس ته وفرمائیل، ”ولې تۀ د دې بوټی په
حقله د غصه کېدو څۀ حق لرې؟“ ”آو، زۀ یې لرم،“ یُونس ورته وفرمائیل، ”زۀ دومره
غصه یم چې د دې ژوند نه راله مرګ ښۀ دے.“ ۱۰ خو مالِک خُدائ ورته وفرمائیل،
”تۀ په دې بوټی دومره غمګین شوې، اګر چې تا د دې دپاره څۀ نۀ دی کړی او نۀ دې
غټ کړے دے. دا په یوه شپه کښې زرغون شو او په یوه شپه کښې اوچ شو. ۱۱ خو په
نینوه کښې د یو سل او شلو زره نه زیات خلق اوسېږی څوک چې په ښۀ او بد نۀ
پوهېږی، او ورسره ډېر ځناور هم دی. ولې ما ته دا نۀ دی پکار چې زۀ په دغه غټ ښار
رحم وکړم؟“

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹
Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.